

Af *Axel Sørensen* til finansministeren:

„Vil ministeren medvirke til, at den gældende form for beskatning af personer fra Danmark, der tager lønnet beskæftigelse i Grønland, tages op til ændring?“

Axel Sørensen: Når jeg rejser dette spørgsmål, skyldes det den gældende bestemmelse i ligningslovens § 2, stk. 2 og 3. Efter bestemmelsen i stk. 2 indtræder skattepligten for personer, som pr. en 1. april, 1. juli, 1. oktober eller 1. januar opholder sig her i landet, og som inden for de forudgående 6 måneder har opholdt sig her mindst 3 måneder i alt fra de angivne tidspunkter, ved skatteligningen til statsskat på samme måde som for personer, der tager fast bopæl her i landet. Ifølge stk. 3 skal ansættelse ske efter en forventet indkomst i den resterende del af hele den pågældende skattepligtsperiode. Ved ansættelse for det følgende skatteår igen ansættes sådanne skatteydere på tilsvarende måde, altså efter en forventet indkomst.

Disse bestemmelsers anvendelse har i praksis skabt stor uensartethed og kritik ikke alene i skattevæsenet, men mere mellem forsørgere og ikke-forsørgere; jeg sigter bl. a. her til den store del af ikke-forsørgere, som i nogle måneder tager ret godt lønnet arbejde i Grønland, og som i vintermånederne igen er tilbage i Danmark. Ved tilbagekomsten skal de så sættes i statsskat efter en forventet indkomst, som angives efter, hvad der kan forventes af indkomst i Danmark, og det er som oftest anslået til $\frac{1}{3}$ af indkomsten, der er erhvervet i Grønland. Det er en urimelighed over for den part af Grønlandsarbejdere, der er forsørgere, og som bevarer bopælen her i Danmark. Disse må nemlig betale skat af deres fulde indtjening i Grønland til Danmark.

Jeg synes, det er på tide, at en så stor ulighed i beskatningsforholdene over for 2 arbejdere, som måske arbejder deroppe på samme arbejdsplads, bør ændres. Det er ofte udtalt her i folketinget, at Grønland er at betragte som et dansk område, et stykke Danmark. Hvorfor så betragte det i skattemæssig henseende som udland?

Jeg håber, at den højtærede finansminister vil give tilsagn om, at han er villig til

at virke for, at der sker en ændring i de forhold, jeg her har påpeget som uretfærdige; de bør løses snarest.

Finansministeren (Poul Hansen): Efter den redegørelse, som det ærede medlem selv gav om skatteforholdene for dem, der tager arbejde i Grønland, kan jeg vist afstå fra at give en tilsvarende redegørelse. Jeg kan sige, at vi i skattedepartementet er opmærksom på dette forhold, og at overvejelserne for at finde en ændring vil fortsætte, således at de urimeligheder, der er tale om, kan ophøre. Jeg er indstillet på, at vi skal nå dertil.

Axel Sørensen: Jeg takker den højtærede finansminister for hans imødekommende svar og vil gerne stille et lille tillægsspørgsmål til finansministeren.

Såfremt man går over til at anerkende Grønland fuldt og helt som dansk område og derfor lader en indkomst beskattes med fradrag af de almindelige fradrag, som godkendes her, vil finansministeren så være villig til at indrømme et afsavnsfradrag, således som vi f. eks. gør over for sømænd på langturssøjladser, på 300-500 kr. pr. måned eller noget lignende?

Jeg synes, at man, samtidig med at man beskatter disse folk af deres indkomst, som om de var her i landet, skal være imødekommende med hensyn til et afsavnsfradrag, som det vil være rimeligt at give dem.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg tør ikke i dette øjeblik tage stilling til, på hvilken måde vi skal komme ud over det problem, det ærede medlem her har rejst, om vi kan gøre det ved simpelt hen at have samme skatteregler her som i det øvrige land, eller vi skal finde en særlig ordning. Det vil jeg gerne have tid til at kigge lidt nærmere på. Men jeg er ikke utilbøjelig til at give det ærede medlem ret i, at hvad enten vi finder den ene eller den anden form, må vi nok finde en form for kompensation for afsavn.

Hermed sluttede spørgsmålet.